

cf. V. 26
276

PRORECTOR
 ACADEMIAE VITEMBERGENSIS
IO. ANDREAS
PLANERVS
 SVPERIORVM MATHEMA
 TVM PROFESSOR PVBLICVS
 CIVIBVS ACADEMICIS
 S P D

COgitanti mihi nunc, ut fit in magnis bonorum detrimen-
 tis, acrius, et memoria meum ipsius sensum repetenti, hoc
 grauius pro concione animum commouisse uideretur IO· HI
 ERONYMVVS DE VEDIG, quo diligentius id, quod
 Timotheo praeceperat diuinus Paullus, praeclaro uitae sanctioris
 instituto exprimere studuit, ut et sibi, et doctrinae, attenderet, at-
 que in hac se, aliosque, seruandi cura assidue uersareretur. Ac fu-
 rorum erat, eratque iam tempus illud, cum aliqui salutaris discipli-
 nae praestantiam amplissimis uerbis laudarent, factis autem, quae
 abhorrent a dictis, dedecorarent. quorum dissoluti mores quan-
 tum emendationi hominum fraudi essent, cum intelligeret coelestis
 sapientiae magister, iis prius castigatis, quid uerum, incorruptum-
 que, deceat Theologum, demandata et uitae, et doctrinae, atten-
 tione, testatus est. Et si enim doctrina, sine labe exposita, atque
 in animum demissa, neque integritatem, nec uim, diuinitus adiuu-
 ctam, amittit, aut minuit, quamuis ab eis, quorum uiuendi ratio
 praeceptis non respondeat, afferatur, tamen facilius admittitur, a-
 nimoque comprehensa, minus dubie tenetur, et efficacius agendi
 studium parit, cum id, quod nobis suaderetur, et quod studiose, nec
 sine concitatione animi ac persuasione, auditum est, non clariore
 uoce, quam exemplo, comprobatur. Auctor nobis est, in quo ac-
 quiescere debeamus, ipse Seruator, aeternae ueritatis interpres ipse
 aeternus, ac uerissimus, qui fecit perinde, ac docuit, et utrumque,
 de se relatum, legi uoluit, ut idem, quoad possent, imitarentur, qui
 eius instituta, gloriamque ad alios propagarent. Quare, cum in-
 sacrum hoc omnis perfectae laudis speculum pie, ac solcite, inspi-
 cere soleret IOANNES noster, summa ope contendebat, ut uiuum
 spiransque exemplum, quod non solum Timotheo, sed cunctis, pari
 munere functuris, imperatum erat, in uerbo, ut loquitur Paullus,
 in consuetudine, in caritate, in spiritu, in fide, in castitate prode-
 ret, innixus praecipue in fundamento, atque exercitatione, pieta-
 tis, Deo coniunctae, quae cum ad omnia, tum hic ad excitandas,
 alendas, et augendas, summas quasque uirtutes maxime conducit.
 Cum autem in docendo duo potissimum spectari oporteat, ut et
 sana sinceraque sit institutio, et ad eorum, qui audiunt, usum in-
 telligentiamque accommodata, cupide elaborabat ille, ut uerba,
 quae faceret, ex imitatione doctoris, sine exemplo maximi, uitam,
 spiritumque diuinae mentis promerent, et cuncta, quae dissereret,
 religi-

religiosa, ac multarum saepius horarum, ut ipse quidem fatebatur, anxia, commentatione subacta, partite descripta, proprie, mature, electe, uerecunde in primis, ac neruose, enunciata, tam captui auditorum, commotionique, quam memoriae, subseruirent. Quibus rebus factum est, ut nunquam in concionem ascenderet, quin ipso sui aspectu expectationem audiendi concitaret, nunquam diceret, quin, uti uellet, uarie afficeret animos ac flecteret, nunquam de statione decederet, quin tantum emendatos dimitteret auditores, quantum, relictis in intimo sensu aculeis, permotos. Virum tam bene meritum debemus Halis Saxonum, natum in urbe, partu ingeniorum non ignobili, A. MDCLXV, XI Kl. Septembris, nobili, et perantiqua, quae Belgio Hispanico, sacrorum caussa, cessit, gente, patre nobilissimo, et consultissimo, THOMA, matre uero CATHARINA, egregio REVSNERII, quod in fastis nostris decus habet, nominis ornamento. quorum quidem parentum cura primum in domesticis, post in publicis, exquisitionibusque, uirorum, ingenio clarissimorum, Bergerorum, Kissingiorum, Drehslerorum, Fincciorum, Saalbachiorum, maxime Rothiorum, Praetoriorumque, scholis eruditus, A. MDLXXV, VII Kl. Quincilis, Vitembergam concessit. Hic in uario scientiarum genere commentationibus eruditus, Zigrae, Hartschmidii, Roeschelii, Neumannii, qui amplissimo Sapientum Ordini tum ascripti erant, praecipue uero, percelebri et arte, et solertia, uirorum, Kirchmaieri, Strauchii, Roehrensei, Schurzfleischii, Donati, Daffouii, excultus, maiorumque more praeparatus, Bebelios, Quenstadios, Deutschmannos, Mayeros, Loescheros, Valtheros, Hannecenios, summa et sanctitate, et sacrae interpretationis fama doctores, probitate, industria, modestia, arctius sibi deuinxit, horumque bono, et familiaris, consilio usus, diuina mysteria non maiori cupiditate, quam animi reuerentia, in fontibus, non inquinatis, didicit, ac, quoad facultas tulit, explorauit. Dignus igitur existimatus, qui non solum laurea Philosophica ornaretur, sed etiam, A. MDLXXC, inter Ascriptos loco, quem pluribus, cultisque, exercitationum Academicarum speciminibus obtinere studuerat, a Patribus nostris augetur, breui, cum nunquam se remitteret, sic eluxit, ut ad philosophiam, eloquentiamque, in Principali Augusto tradendam, publicis Leucopetram literis arcefferetur. Aegre dimissus, aliquantio post huc rediit, ultimamque sacerdotii dignitatem consecutus, post,

post, crescente fortuna, ad primam euectus, et suscipiendi honoris
Theologici ius solemnī disputatione, arbitro D. C. Loescherō,
Theologo meritorum celebritate magno, sed meritis maiori, A
C1710CCV, sibi asseruit, et semper cunctos sacerdotis emendatissi-
mi numeros absoluit. Vxorem duxit A. C1710CXCII, uirginem for-
ma pulcerrimam, sed animo pulcriorem, CHRISTINAM ELISABE
THAM, commendatissimis gentis ZIGRAE natalibus oriundam, e
qua tres filios, et octo filias, procreauit, tres tamen liberos acerbo
funere extulit, octo reliquos, in his duos filios, IO. HIERONY
MVM, et IO. SAMVELEM, ac sex filias, MARIAM CATHA
RINAM, IOANNAM CHRISTINAM, SALOMEN ELISABE
THAM, CHRISTINAM SOPHIAM, IOANNAM MARIAM, et IOAN
NAM REGINAM, omni, quae utrumque sexum ornet, uirtute im-
buit, et paterna uoluntate, indulgentiaque fuit. Mortua tot li-
berorum parente fecundissima, et optima, moerorem animi solici-
tudinemque tulit aliquandiu, sed A. C1710CCIX mitigare instituit.
connubio, matronae exploratissimae et sanctimoniae, et prudenti-
ae, ANNAE, ortu admodum decoro POMARIAE, quondam Io. Fab-
ricio, bonis recordationibus dignissimo, cum hic eidem praecesset
muneri, nuptiae, quacum ex animi sententia uixit. Sed uirum,
suis, nobisque omnibus, ob eximias uirtutes, multo carissimum,
suo tamen amore digniorem reputauit Deus, necdum relictis omnino ex
superiori morbo uiribus, aestu febrique, cuius uim praestantissimi Archia-
tri, Bergerus, ac Vaterus, omni medendi consilio, ac fide, acriorem iudica-
runt, iactatum atque afflictum, ac prius sacro epulo a Collega reuerendae
sanctitatis, et dignitatis, M. Augusto Volfo, egregie confirmatum, XIV Kl
Quinctilis coelo repetiit, ac, superatis temporum incommodis, laetum rece-
pit. Decessit integris sensibus, eademque, qua uixerat, et quam docuerat,
animi religione, sed nondum expleto anno actatis septimo et quadragesimo,
relictis in squalore luctuque uxore et liberis, destituta bonorum, qui eum,
recuperata ualitudine, maxime saluum uellent, spe, eoque uulgo desideratus,
et multis multorum lacrimis acerbissime comploratus. Quamquam
uos, CIVES, spectata, nullisque saeculi corruptelis contaminata, uiri deco-
ra adeo amastis, et coluistis, ut uestro ducti uel amore, uel desiderio, nullo
non honoris genere memoriam eius prosequendam ultrò putetis, tamen
propter legem grati animi, qua sacris illius laboribus, manibusque tenemur,
admonendi estis, ut supremum ei officium diligenter faciatis, funusque, a
meridie, H. I. in aedem Marianam deducendum, frequentia uestra
concelebretis. P. P. in anniuersario Iohannis sacro

A. R. G. C1710CCXII

Ung VI 3

W 18
V 17

cf. V. 10. 276

RECTOR
E VITEMBERGENSIS
NDREAS
NERVS
RVM MATHEMA
OFESSOR PVBLICVS
S ACADEMICIS
S P D

